Dag 5 - søndag d. 11. august

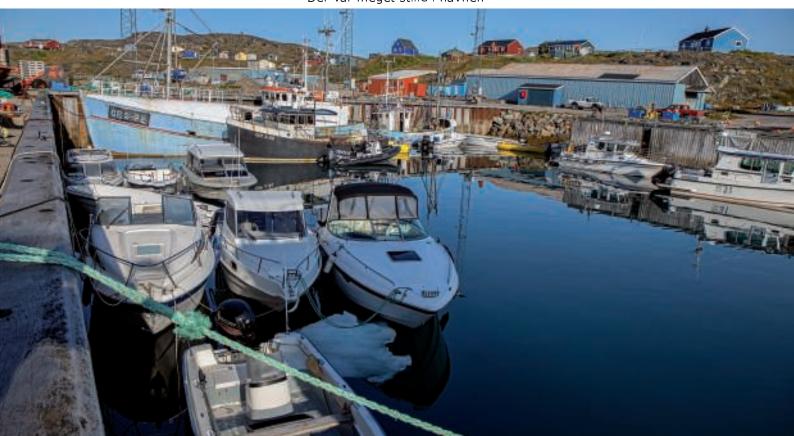
Dagen var programsat med sightseeing eller vandretur om formiddagen og en sejltur til Tvillingebræen, fuglefjeld og vandfald om eftermiddagen.

Endnu en dejlig dag ventede. Det var fint vejr allerede fra morgenstunden, så der blev tid til en lille vandretur i nærområdet inden morgenmaden. Et skib fra Royal Arctic Line lå i havnen og var i gang med at losse/laste. I havnen åndende der fred og idyl, og den grønlandske nationalblomst Storblomstret Gederams eller Niviarsiaq, som den kaldes på grønlandsk, sås blomstre flere steder.

"IRENA ARCTICA" fra Royal Arctic Line er ankommet og er startet med at losse/laste

Der var meget stille i havnen

Den grønlandske nationalblomst Storblomstret Gederams/Niviarsiaq

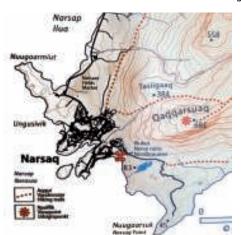
Da jeg kom tilbage til hotellet, var der ved at komme liv i deltagerne. Morgenmaden var klar, og indholdet i formiddagens program blev livligt drøftet.

Forslag til formiddagens aktivitet drøftes under morgenmaden

Vi var i alt seks personer (Stephan, Dorte, Jørgen, Peter, Aase og mig selv), som ønskede at prøve kræfter med fjeldet. De øvrige ville nyde det gode vejr og se på byen.

Kl. 10:00 var vi klar til turen til toppen.

Af kortet kunne vi se, at vi blot skulle følge vejen ud af byen, og så ville der være en sti, der førte til toppen. I godt tempo kom vi ud af byen og fandt forholdsvis hurtigt stien, som førte videre op ad fjeldet.

Det varede dog ikke længe, inden tempoet faldt betydeligt.

Stien blev stejlere, og den indre temperatur steg faretruende. De små svedperler på panden havde ændret sig til dråber i massevis!

Vi skulle ikke så højt op, før vi havde en flot udsigt ud over byen.

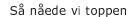
Flot udsigt ud over byen

Tid til en pause og nyde udsigten.

Vi fulgte stien, og på visse steder var den temmelig stejl. Vi tog flere pauser undervejs for at få puls og vejrtrækning tilbage på normalen, men også for at nyde udsigten.

Endelig nåede vi toppen. Der var en større varde, og som traditionen byder, tilføjede vi et par sten.

En noget udfordrende tur blev i den grad belønnet med en formidabel udsigt. Fra toppen var der et utrolig flot kig ud over byen og fjordområdet, men vi kunne også tydeligt se indlandsisen i det fjerne - eftermiddagens udflugtsmål.

En flot udsigt ud over Narsaq og fjordsystemet

Mens vi nød udsigten, spiste vi den medbragte madpakke. Myg og/eller fluer kan ofte være irriterende under sådanne fjeldture, men vi havde kun set ganske få, og de var ikke til gene.

Vi kunne udmærket have taget os en lur, men vi havde en binding senere på dagen, hvorfor vi snart var på vej tilbage til byen. Vi valgte dog en anden vej, idet vi gik bagom fjeldet. Ruten var noget længere, men knap så stejl. På turen ned gik vi langs et vandløb, som forsynede os med det skønneste drikkevand. Området var også rigt på mosebølle (blåbær).

Indlandsisen kunne også tydeligt ses

Vi fulgte et lille vandløb på vejen ned. Herfra fik vi det skønneste drikkevand.

Snart kom vi ned på en grussti, som førte os tilbage til Narsaq. Denne grussti fører i øvrigt op til Kvanfjeldet, hvor der findes en lukket uranmine.

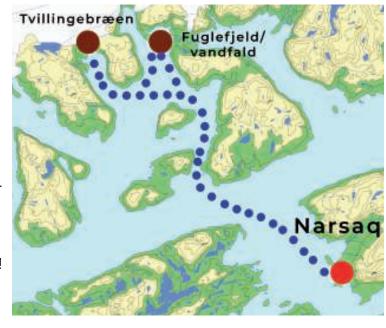
Kl. ca. 13:00 var vi tilbage ved hotellet efteren skøn tur i fjeldet.

Eftermiddagens udflugt var en sejltur ind i fjordsystemet nord for Narsaq til Tvillingebræen og videre til et fuglefjeld og et vandfald.

Vi skulle være klar ved landgangsbroen kl. 15:00, men vi var i god tid, så kl. 14:50 afgik vi fra Narsag.

Ud for Narsaq ligger der ofte en del isskosser og –fjelde, som vi sejlede ganske tæt på.

Pludselig, efter 10 minutters sejlads, vendte vores båd om og sejlede tilbage mod Narsaq! Forvirringen var stor. Havde vi glemt en af vores egne – og i givet fald hvem?

Det viste sig, at Blue Ice havde solgt en plads til en turist (da båden ikke var fyldt op). Han var kommet til kajen lidt før kl. 15.00 og kunne se, at bådene var sejlet! Det var ham, vi sejlede tilbage for at hente.

Efter et hurtigt anløb var vi atter på vej mod Tvillingebræen.

Så er vi klar til afgang

Narsaq set fra havet. Det var toppen til venstre, som vi besteg om formiddagen På vej mod Tvillingebræen så vi flere større isfjelde

Tvillingebræen helt tæt på

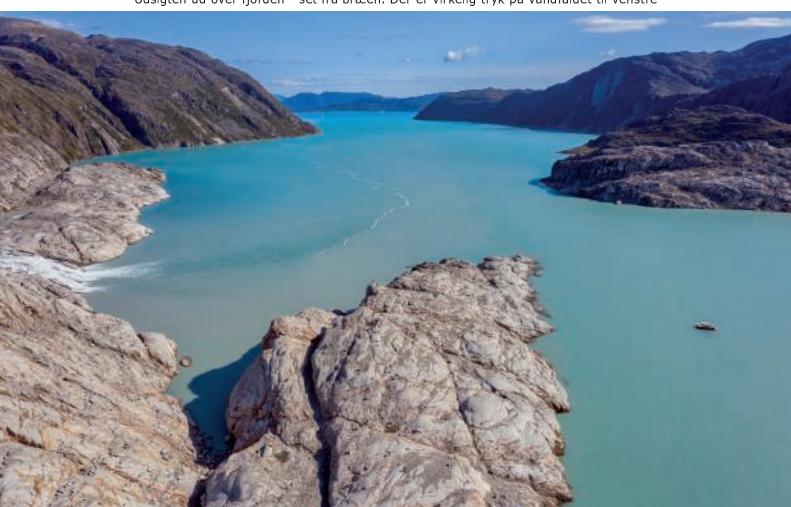
Vi kom i land helt inde ved bræen

Bådene sejlede helt ind til bræen, og ved et klippefremspring var det muligt at komme i land. Vi havde nu en time på egen hånd til at udforske området. Vi havde også besøgt stedet i 2016, og det var tydeligt, at bræen havde trukket sig tilbage. Her var fuldstændigt goldt. Der var udelukkende sten og grus – ingen vegetation.

Lasse og Eric foran bræen Udsigten ud over fjorden - set fra bræen. Der er virkelig tryk på vandfaldet til venstre

Foran bræen var der udelukkende sten og grus.

Efter en god times tid blev vi samlet op igen, og vi sejlede langsomt ud af fjorden. Det havde været en meget speciel oplevelse.

Vi sejlede derefter om på den anden side af fjeldet for at se et fuglefjeld.

Det var ikke så stort. Der var nogle reder og fugle på fjeldskrænten, men det tålte ingen sammenligning med fuglefjeldet i Arsukfjorden.

Efter et kort stop fortsatte vi over til vandfaldet.

Der kom rigtig meget smeltevand ud, og når man var i rette position, sås en meget tydelig regnbue. Et flot syn.

Der fotograferes på livet løs.

Tilbage i Narsaq efter en fantastisk sejltur

Efter godt 3 timer var vi retur i Narsaq, og snart var vi tilbage på vort logi. Her faldt vi i snak med hotellets ejere (2 islandske brødre), og vi fandt ud af, at de også ejede det lokale bryggeri (Qajaq Beer). Vi fik hurtigt arrangeret en rundvisning på bryggeriet mandag formiddag.

Andre havde under formiddagens bytur fundet ud af, at mandag var første skoledag. I Grønland er dette en stor begivenhed, hvor mange af børnene møder frem i nationaldragter.

Middagen blev indtaget, og snakken gik om dagens oplevelser samt morgendagens muligheder, inden vi skulle fortsætte rejsen mod Qaqortoq.

Dagens vandreture: 12 km. med højeste punkt på 392 m og 518 højdemeter.